

ချစ်မိုးညို

ချစ်သူသူနွဲ့ရီ



"ချစ်သူသုန္ဒရီ"ကို ရေးသားရာတွင် -

အောက်ပါတို့ ကို မှီငြမ်းကိုးကားပါသည်။ ။

၁။ နိုင်ငံတော်ဗုဒ္ဓသာသနာ့ - မဟာဗုဒ္ဓဝင် (ပဉ္စမတွဲ)

၂။ ကာလေးမြို့သမိုင်း - အရှင်ပဒုမ။

၃။ ရာဇဂြိုဟ် (ဆောင်းပါး) - ပါရဂူ

ဉာဏ်လင်း - ဓမ္မပဒေသာ (၁၉၈၃ - စက်တင်ဘာ)

စာရေးသူ

အခန်း (၁)

ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေတစ်ဝိုက်တွင် ဆီးနှင်းဖြိုက်ဖြိုက် ကျလာသည်။ ။
ချည့်နဲ့ သော လရောင်သည် ဆီးမြူထုကို မဖောက်ထွင်းနိုင်သဖြင့် တော
၏ အောက်ခြေ မြေအပြင်ဝယ် စောစီးစွာပင် မှောင်ရိပ်သန်းလာသည်။ ။
သို့သော် မြင့်မားသီခေါင် တောင်ထွတ်များ ဆီတွင် ကား လရောင်သည်
လွတ်လပ်စွာ တောက်ပလျက် ရှိလေသည်။ ။

ကုန်းကမူများ ၊ တောင်ပူစာ ဆင်ခြေလျှောများ အတိပြီးသည့် မြေပြ

င်၏ အမှောင်ရိပ်သည် ခါတိုင်းထက် နက်ရှိုင်းနေသည် ဟု ထင်ရသည်။ လင်းတငှက်၏ နှုတ်သီးကောက်ကောက်၊ လည် တိုင်ကွေးကွေး သဏ္ဌာန်များ နှင့် တူသော ဂီဇ္ဈကုဋ်တောင်ထွတ်တို့ သည် လရောင်ကို ခံယူလျက် ထို မြေအပြင်ကို ငုံ့ကြည့်နေကြသည်။ ။ လင်းဖြာတောက်ပသော တောင်ထွတ်များ နှင့် မည်းမှောင် နက် ရှိုင်းသည့် မြေအပြင် ဂီဇ္ဈကုဋ်သည် မိမိ၏ အမြင့်ပိုင်းနှင့် အနိမ့်ပိုင်းတို့ တွင် လောက၏ ဆန့်ကျင် ဘက် တရားကို ထုတ်ဖော်ပြသနေလေသည်။ ။

ဘူဇပတ်ပင်များ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည့် တောအုပ် တစ်ဝိုက်မှာ အမှောင်ဆုံး နေရာပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက် တွင် အိပ်တန်းတက် ငှက်များ လည်း မရှိကြ။ သားရဲ တွင်းသို့ ပြန်ဆင်း သည့် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ လည်း မရှိကြ။

အခက်အခဲချင်း အကြားမလပ် ထိပ်စံနေကြကာ ထိုတောအုပ်မှာ နေ့အခါမှာ ပင် မှိုင်းညို တိတ်ဆိတ်နေတတ်လေရာ ညဉ့်အခါဆိုလျှင် ပို၍ ပင် မည်းမှောင် ငြိမ်သက်နေလေတော့သည်။ ။

သို့သော် ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များ ပင် မခိုအောင်းတတ်ကြသော ထို အမှောင်ထုနှင့် ထို တိတ် ဆိတ်နက်ရှိုင်းမှုကို နှစ်လိုစွာအသုံးပြုကြသူ လူ အချို့သည် ယနေ့အဖို့ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိလေသည်။ ။

မြင်းသုံးစီးနှင့် လူသုံးယောက်သည် တောင်ခြေတောအုပ်၏ ပို၍ နက်သော အတွင်းပိုင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာကြသည်။ ။ ဆီးနှင်းတို့ ဖြင့် စွတ်စို လျက်ရှိသော မြေပြင်က မြင်းများ ၏ ခွာသံကို လုံခြုံ အောင် ထိန်းသိမ်း ထားသဖြင့် သူတို့ ၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ အသံမဲ့ဖြစ်နေသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ရံမှ သာ သစ်ရွက်များကို တိုးဝှေ့ပွတ်သပ်သွားသံများ ထွက်ပေါ်လာတတ်သည့် ။

တောအုပ်၏ အနက်ဆုံးအပိုင်းသို့ ရောက်လာကြသည် နှင့် အမှောင်ထုကလည်း ပို၍ သိပ်သည်းလာသည်။ သို့သော် လူရော မြင်းပါ အမှောင်ထဲတွင် မြင်နိုင်သော အစွမ်းရှိသည့် နှယ် သူတို့ သည် သစ်ပင်များကို ကွေ့ပတ်ရှောင်တိမ်းလာကြသည်။

တောအနက်ဆုံးသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး နောက်မှာ ပင် အမှောင်သည် မသိမသာ ပါးလျားလာ သည်။ အပေါ်မှ သစ်ရွက်များ လည်း အကြားမလပ် ထိစပ်မနေကြတော့ပဲ တစ်စတစ်စ ကျလာသည်။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင် လရောင်သည် နှင်းမြူများကို ဖောက်ထွင်းလျက် မြေပြင်သို့ ကျရောက် နေသည်။

ဖျော့တော့သော လရောင်အောက်၊ တောအုပ်၏ အစွန်ဆင်ခြေလျှောတောင်မူခြေရင်းတွင် မြင်းသုံးစီး ရပ်လိုက်ကြသည်။ ဖြူရော်ရော် လရောင်ပြာ အလင်းတွင် မြင်းစီးသမားများ ၏ သဏ္ဌာန် သည် မထင်မရှားပေါ်လာသည်။

မြင်းသုံးစီး ယှဉ်ရပ်နေရာမှ အလယ်လူသည် သူ့မြင်းကို နှစ်လှမ်းသုံးလှမ်းစာမျှ ရှေ့သို့ တိုး ထွက်သည်။ ကျန် မြင်းနှစ်စီးက နေရာမှာ ပင် အစွဲအမြဲကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ရှေ့သို့ထွက်သွားသော မြင်းစီးသမားက ခြေနင်းကွင်းပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်ခြေရင်းဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ ထို့နောက် နောက်မှ မြင်းနှစ်စီးကို လက်ငွေ့ယမ်းပြလျက် ခေါ်ယူလိုက်သည်။ မြင်းသုံးစီးစလုံး ရင်ပေါင်တန်းလျက်သား ဖြစ်သွားကြပြန်သည်။

"ဟိုရှေ့က တောင်ပူစာနဲ့ ခင်တန်းကို ဖြတ်ပြီးရင် ငါတို့ ရောက်ပြီ၊ မင်းတို့ က ခင်တန်းစပ် အထိ ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့၊ ပြီးတော့ အဲဒီနေရာမှာ ပဲစောင့်ပြီး ကျန်ခဲ့ကြ၊ နားလည်လား။"

အလယ်မြင်းစီးသမားက အမိန့်အာဏာသံဖြင့် ပြောသည် တွင် ဝဲယာမြင်းစီးနှစ်ယောက်က ငြိမ်သက်စွာပင် တုံ့ပြန်နာခံကြသည်။ ။

ထို့နောက် အလယ်မြင်းစီးသမားက စတင်လှုပ်ရှားသည်။ ။ နောက်မှ မြင်းနှစ်စီးက ရင်ပေါင် တန်းလျက်ပင် လိုက်သွားကြသည်။ ။

တောင်ပူစာကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် တောအုပ်ခင်တန်းငယ်တစ်ခုကို ဆက်လက်ဖြတ်ကျော် ကြပြန်သည်။ ။ အရှေ့ကောင်းကင်တွင် မြင့်တက်လာသော လဝန်းမှ လရောင်သည် ကောင်းစွာ လင်း ဖြာနေပြီ ဖြစ်သည်။ ။ လအလင်းရောင်ဖြန့်ကြက်သော ထိုနေရာကို မြင်းသုံးစီးတို့ သည် လျင်မြန်စွာ ဖြတ်သန်းလိုက်ကြသည်။ ။ အမှောင်ထဲတွင် မွေ့လျော်သလောက် အလင်းကို ရှောင်ကွင်းချင်ကြသည့် သဘောဖြစ်သည်။ ။

ခင်တန်းစပ်သို့ ရောက်ပေပြီ။

ခေါင်းဆောင်မြင်းစီးသမားသည် မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ ။ ကျန်မြင်းစီးသမားနှစ် ယောက်သည် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းကြသည်။ ။ ခေါင်းဆောင်က ရှေ့ဆီသို့ကြည့်ရင်း လက်ပိုက်လိုက်သည်။ ။ ကျန်နှစ်ယောက်က ထိုလူ၏ နောက်သို့ ရိုက်ကျိုးစွာချဉ်းကပ်၍ ခေါင်းဆောင်၏ ပခုံးထက်မှ ဝတ်ရုံမည်း ကြီးကို ဖြုတ်ပေးကြသည်။ ။ ထို့နောက် ခေါင်းဆောင်က မြင်းစီးဖိနပ်ကို ချွတ်ပေးလိုက်ရာ တစ် ယောက်က သိမ်းယူပြီး အခြားတစ်ယောက်က ပန်းကြိုးများ ရက်ဖောက်ထားသည့် ကြိုးသိုင်းဖိနပ် ကို ခေါင်းဆောင်၏ ခြေထောက်တွင် ချည်နှောင်ပေးသည်။ ။ ထို့နောက် ဖြူလွသော ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို ခေါင်းဆောင်၏ ပခုံးထက်သို့ လွှမ်းခြုံပေးကြသည်။ ။

လရောင်အောက်တွင် ခေါင်းဆောင်မြင်းစီးသမား၏ အသွင်သဏ္ဌာန်သည် စောစောက တော နက်အမှောင်ထဲမှ အသွင်သဏ္ဌာန်နှင့်

လုံးဝခြားနားသွားတော့သည်။ ။

အဝတ်တန်ဆာများကို လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပြီးနောက်တွင် ခေါင်းဆောင်သည် နောက်လိုက်နှစ် ယောက်အား တစ်ချက် ဝေ့ကြည့်လိုက်သည်။ ။ သူ့အကြည့်မှာ အသံမဲ့ အမိန့်ပင် ဖြစ်သည်။ ။ နောက် လိုက်နှစ်ယောက်သည် နှင်းများ စိုစွတ်နေသော မြက်ခင်းပေါ်တွင် ဒူးထောက်လျက် ထိုအသံမဲ့အမိန့် ကိုပင် တိတ်ဆိတ်မှုဖြင့် နာခံလိုက်ကြသည်။ ။

ခေါင်းဆောင်က တစ်ချက်ပြီးလျက် ပခုံးတွင် လွယ်ထားသော ဓားကို ဖြုတ်ပေးသည်။ ။ ခါးစည်းကြိုးမှ ဓားမြှောင်ကိုလည်း လှမ်းပေးသည်။ ။ နောက်လိုက်များက ဓားများကို သိမ်းလိုက်ကြ သည်။ ။

"အခုချိန်ကစပြီး ငါဟာ ဘာလက်နက်ကိုမှ ကိုင်စရာ မလိုတော့ဘူး။"

ခေါင်းဆောင်က သူ့ကိုယ်သူ ပြောဟန်ဖြင့် ရေရွတ်သည်။ ။

"ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ အားလုံးကတော့ လက်နက် ကိုယ်နဲ့ မကွာဆောင်ကြရတော့မယ်၊ နားလည် လား။"

ခေါင်းဆောင်သည် တောင်ခြေဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ခင်တန်းစပ်ရှိ စမ်း ချောင်းဘေး လမ်းလေးအတိုင်း ထွက်သွားသည်။ ။ ဖြူလွသော ဝတ်ရုံကြီးသည် တအိအိယမ်းခါလျက် နှင်းမှုန်များ အောက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ။

ထိုအခါမှ ပင် နောက်လိုက်နှစ်ယောက်သည် ဒူးထောက်နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြသည်။ ။ အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ကြည့်လိုက်ကြသော မျက်လုံးများ တွင် နားမလည်သော အဓိပ္ပာယ်များ ဆောင်နေကြသည်။ ။

"ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်တာလဲ၊ ငါတော့ ဘာ

မှ နားမလည်တော့ဘူး"

"မင်းလိုပဲပေါ့၊ ငါလည်း ဘာမှန်းကို မသိဘူး"

"ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေ ကျောင်းတော်ဝိဟာရမှာ ဗုဒ္ဓသီတင်းသုံးနေတယ်၊ ဗုဒ္ဓဆီကို သွားရောက် ဖူးမြော်ဖို့ အတွက် ငါတို့ ရဲ့ သခင်ဟာ ဘာကြောင့် အခုလို လျှို့ဝှက်တဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ လှုပ်ရှားနေရတာလဲ"

"ငါလည်း အဲဒါကိုပဲ သိချင်နေတာလေ"

"ဗုဒ္ဓဆီကိုသွားတာပဲ၊ အဆောင်အယောင် အခမ်းအနားနဲ့ သွားပေါ့"

"အေးလေ ... ပြီးတော့ ရာဇဂြိုဟ်လမ်းမကြီးကနေ သွားပေါ့၊ ဘုရင်မင်းမြတ်အပါအဝင် ရာဇဂြိုဟ် မြို့သူမြို့သားတိုင်းလည်း ဒီလိုပဲ သွားလာနေကြတာပဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေရဲ့ အနက်ဆုံးတောလမ်းခရီးနဲ့ မှ သွားတယ်၊ ပြီးတော့ အမှောင်ထဲမှာ လှုပ်ရှားတယ်၊ ခြွေရံသင်းပင် မသုံးဘဲ ငါတို့ နှစ်ယောက်ကိုပဲ ခေါ်တယ်၊ ဒီနေရာ ရောက်တော့မှ မြင်းကို ထားခဲ့ပြီး ဝတ်ရုံလွှာဖိနပ် လဲလှယ်ဝတ်ဆင်တယ်၊ ပြီးတော့ ခြေကျင်ဆက် သွားတယ်၊ ဘာသဘောလဲ"

"ဘာသဘောလဲ ... ဟုတ်လား၊ အဲဒါကိုသိရင် ငါတို့ ဒီအချိန်မျိုးမှာ ဒီနေရာတောင် ရောက် မလာကြဘူးလေ"

နှစ်ယောက်စလုံး တိတ်ဆိတ်သွားကြပြီး အဝေးဆီမှ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တောင်ထွတ်များ ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြပြန်သည် ။ ကွေးကွေးကောက်ကောက် တောင်ထွတ်ဖျားများကာ လရောင်တွင် စွင့်စွင့်မတ်မတ် ထိုးထွက်နေကြလေသည် ။

"သခင်က ငါ့ကို တစ်ခုတော့ ပြောထားဖူးတယ်၊ ဒီကို ထွက်မလာခင်

မြင်းဇောင်းမှာ မြင်းတွေ ကုန်းနီးတင်တုန်းက ..."

"အာတွဲ လဲ"

"လျှို့ဝှက်အပ်တဲ့ အမှုကို စတင်ပြီဆိုကတည်းက အရာရာတိုင်းမှာ လျှို့ဝှက်ရတော့မယ်၊ လျှို့ဝှက်တဲ့ အလေ့အကျင့်ကို ပြုစုပျိုးထောင်ရမယ်တဲ့ "

"အဲဒါကတော့ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ"

"ငါ ဘယ်သိမလဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီည ဒီလိုထွက်လာကြတာဟာ လျှို့ဝှက်
တဲ့ အလေ့အကျင့်ကို စ တင် လေ့ကျင့်တာပဲလို့ ထင်တယ်"

"ငါတို့ ရဲ့ သခင်မှာ ဘာများ လျှို့ဝှက်တဲ့ အမှု ရှိနေလို့ လဲ၊ မင်းဘယ်
လို ထင်သလဲ"

"ဘယ်လိုမှ မထင်တတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒါဟာ ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ ပတ်သက်နေမလားလို့ တော့ ငါတွေ့မိတယ်"

"ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ ဟုတ်လား၊ ထီးနန်းရေးရာ ကိစ္စမျိုးလား"

"ငါထင်တာတော့ ရာဇဂြိုဟ်ထီးနန်းရေးရာထက် ပိုပြီးကြီးကျယ်မယ် ထင်တာပဲ၊ ငါတို့ ရဲ့ သခင်ဟာ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အထူးယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ ပညာရှိအမတ်ကြီးလေ"

"ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ ငါတို့ ရဲ့ သခင်ဟာ နှစ်ကိုယ်ကြား နှစ်နားတွေပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ စဉ်းစားလို့ မရတာက ဘာကြောင့် ငါတို့ ရဲ့ သခင်ဟာ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေကျောင်းက ဗုဒ္ဓဆီကို ခုလိုအချိန်ကြီးမှာ အခုလိုလမ်းခရီးကို အသုံးပြုပြီး သွားရတာလဲ"

အဖြေမရှိသော

မေးခွန်းများ

၆၆

နှစ်ယောက်သား

တိတ်ဆိတ်သွားကြပြန်သည်။ ။ ပို၍ မြင့် တက်လာသော လဝန်းကြောင့် ခင်တန်းစပ်တွင် လရောင်သည် ကောင်းစွာ လင်းထိန်လျက် ရှိလေ သည်။ ။

အတန်ကြာမှ တစ်ယောက်က သက်ပြင်းရှိုက်လျက် ပြောသည်။ ။

"အဇာတသတ် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ လက်ထက်မှာ ထူးဆန်းလျှို့ဝှက် တဲ့ ဘယ်အရာမဆို ဖြစ် ပေါ်နိုင်တယ် မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ ငါတို့ ဘုရင်အဇာတသတ်ဟာ အလွန်ဓားထက်တယ် မဟုတ် လား၊ သူကိုယ်တိုင် ဓားသွားတစ်ခု မဟုတ်လား။"

"ဟုတ်တယ်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ နှစ်ကိုယ်ကြားနှစ်နားဖြစ်တဲ့ ငါတို့ သခင် ဝဿကာရဗြဟ္မဏ ဟာလည်း ဓားသွားတစ်ခုပဲ"

"ကိုင်း ... ရောင်းရင်း၊ ငါတို့ ဟာ ကျေးကျွန်တွေဖြစ်ကြတယ်၊ သစ္စာ ခံတွေ ဖြစ်ကြတယ်၊ ပြီး တော့ အင်မတန်ထက်တဲ့ ဓားသွားနှစ်ခုကြားက အမှုတော်ထမ်းတွေလည်း ဖြစ်ကြတယ်၊ ဒီတော့ တို့ ဟာ ထင်မြင်ယူဆ ချက်တွေ၊ အမေးအဖြေတွေ လုပ်နေဖို့ မသင့်ဘူး၊ ငါတို့ လုပ်ရမှာ က သ ခင်မှာ သွား တဲ့ အတိုင်း ဒီအနီးနားတစ်ဝိုက် ဘယ်သူမှ မလာအောင်၊ လာတဲ့ သူလည်း အသက်နဲ့ ခန္ဓာတွဲပြီး ပြန် မသွားစေအောင် စောင့်ကြည့်ဖို့ ပဲ၊ ဒီတော့ ငါတို့ တာဝန် ငါတို့ လုပ်ကြစို့"

"အင်း ... အဲဒါပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ငါတို့ သခင်ပြောသလိုပေါ့၊ လျှို့ဝှက်အပ်တဲ့ အမှုကိစ္စမှာ ဘာမှ မသိဘဲ ပါဝင်ရတာကိုက လျှို့ဝှက်အလေ့ အကျင့်တစ်ခုပဲ မဟုတ်လား။"

ဓားလွယ်ကိုယ်စီကိုင်လျက် နှစ်ယောက်သား
ကျောချင်းကပ်လိုက်ကြသည်။ ။ လရောင်ဆမ်း သော ညဉ့်ဝန်းကျင်ထဲသို့ သိမ်းငှက် မျက်လုံးများ ဖြင့် စောင့်ကြည့်ကြသည်။ ။

သခင် 'ဝဿကာရဗြဟ္မဏ'၏ အမိန့်ကိုသာ ဦးထိပ်ရွက်ကြရပေမည်

။

"လျှို့ဝှက်သောအမှု၊ ငှက်တစ်ကောင်ကိုသော်မှ ပင် အဖြတ်အသန်း
အကျူးအကျော် မရှိစေ ရ"ဟူသော အမိန့်။

အခန်း (၂)

ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေကျောင်းသို့ ဝဿကာရဗြဟ္မဏ လျှို့ဝှက်စွာ သွားရောက်ကာ ကျောင်း တော် ဝိဟာရတွင် သီတင်းသုံးနေသော ဗုဒ္ဓနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ပြီးနောက် နှစ်လခန့်အကြာတွင် ရာဇဂြိုဟ် နန်းရင်ပြင်၌ ထူးခြားသော အကြောင်းအရာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ။

ဘုရင်အဇာတသတ်သည် ညီလာခံကို စစ်ရေးဆွေးနွေးပွဲအဖြစ်သို့ ချက်ချင်းပြောင်းလဲကျင်းပ ရန် အမိန့်ပေးလိုက်ပြီးနောက် တပ်မင်းကြီးများ နှင့် ဗြဟ္မဏ ပညာရှိမှူးမတ်များ ချည်း ကျန်ရှိသော ညီလာခံတွင် အမိန့်တစ်ခုကို ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။ ။

"မ ဇဉ္ဇိမ တ စ်ခဝ္ဓမ္မာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မဂဓတိုင်းဟာ အင်အားအကြီးဆုံးဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မဂဓကို ပြက်ရယ်ပြုနေတဲ့ နိုင်ငံတစ်ခုရှိနေတယ်၊ အဲဒီနိုင်ငံကတော့ ဝေသာလီပဲ"

လိစ္ဆဝီတို့ ၏ ဝေသာလီကို တိုက်ခိုက်ရန် ဘုရင်အဇာတသတ် မကြာခဏ ကြိုးဝါးတတ်သဖြင့် ညီလာခံသည် အလိုက်သင့်ပင် အမိန့်နာခံနေကြသည်။ ။

"အားလုံးသိတဲ့ အတိုင်းပဲ ဂင်္ဂါမြစ်ဟာ ရာဇဂြိုဟ်နဲ့ ဝေသာလီအကြားမှာ အရှေ့က အနောက် ကို စီးဆင်းနေတယ်၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းပေါ်က ပဋနဂါမဆိပ်ကမ်းဒေသကြီးဟာ ရာဇဂြိုဟ်နဲ့ ဝေသာလီထဲ

မှာ တစ်ဝက်စီ ပါဝင်နေတယ်၊ ပဋနဂါမတောင်ခြေကနေ အဖိုးထိုက်တဲ့ ဥစ္စာဘဏ္ဍာတွေဟာ အလုံး အရင်းနဲ့ ထွက်ပေါ်နေတယ်၊ ဒီဘဏ္ဍာတွေ ကို ဝေသာလီကပဲ အကုန်အစင် သိမ်းယူနေတယ်၊ မဂဓ နိုင်ငံကို မခန့်မ ညား ပြုနေတဲ့ အမှုမှာ ဒီပဋနဂါမအမှုဟာ ဝေသာလီရဲ့ အကြီးကျယ်ဆုံး ကျူးကျော် ချက် ဖြစ်တယ်"

အဇာတသတ်သည် လက်ရုံးကို ဆန့်တန်းရင်းမှ ပင် ညီလာခံပရိသတ် အစွန်ဆီသို့ လှမ်းကြည့် လိုက်သည် ။ ထိုနေရာတွင် ဝဿကာရဗြဟ္မဏ ထိုင်နေသည် ။

"ပြီးခဲ့တဲ့ လ ဆီးနှင်းတွေ စတင်ကျလာတဲ့ အချိန်မှာ ပဲ ကျွန်ုပ်ဟာ ပဋနဂါမနဲ့ ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဖက် ကမ်းက ရတနာတွေကို သွားရောက်သိမ်းယူဖို့ စစ်သည် တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ စေလွှတ်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ လိစ္ဆဝီ တွေဟာ မဂဓ တပ်ဖွဲ့ မရောက်ခင် ခုနစ်ရက်ကပဲ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်သွားကြပြီ ဖြစ်တယ်၊ မဂဓ တပ် ဖွဲ့ဟာ ဘာကိုမှ မရဘဲ လက်ချည်းသက်သက် ပြန်ခဲ့ကြရတယ်၊ ဒါဟာ လိစ္ဆဝီတွေရဲ့ အကြိမ်ကြိမ် ကျူး ကျော်စော်ကားမှုတွေအနက်က အနီးဆုံးအကြိမ်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအကြိမ်ဟာ လိစ္ဆဝီတွေ အတွက် နောက်ဆုံးအကြိမ် ဖြစ်စေရမယ်၊ သင်းတို့ ကို နောက်ထပ် ကျူးကျော် စော်ကားခွင့် မပေးနိုင်တော့ ဘူး"

လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုပေါ်လာသည် ။ ဝဿကာရဗြဟ္မဏထံမှ ဖြစ်သည် ။

"ကျွန်တော်မျိုး ဝဿကာရ တင်ပြပါရစေ ဘုရင်မင်းမြတ်"

"ပြောစမ်း"

"လိစ္ဆဝီတွေရဲ့ အာဏာစက်ဟာ ပဋနဂါမ လှည်းဆိပ်ရွာ မြစ်ကမ်း ဒေသမှာ တစ်ဝက်တိတိ ပိုင်စိုးထားပါတယ်၊ လိစ္ဆဝီအာဏာပျံ့တည်ရာ နယ်နိမိတ်ဟာ အသေအချာ ရှိနေပါတယ်"

အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားကြသည်။ ။ ဝဿကာရ၏ စကားတွင် ဘုရင့်အလိုနှင့် ဆန့်ကျင် သော အရိပ်အယောင်များ ပါဝင်နေချေသည်။ ။

"နောက်တစ်ချက်က လိစ္ဆဝီတွေရဲ့ ဝေသာလီဟာ ကျွန်တော်တို့ မဇ္ဈိမတစ်ခွင်လုံးမှာ ထူးခြား တဲ့ တစ်ခုတည်းသော အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ ရဲ့ ဂဏအုပ်ချုပ်ရေးဟာ ခိုင်မာညီညွတ်လှပါတယ်။ စည်းစနစ်ကျလှပါတယ်။ လိစ္ဆဝီတို့ ရဲ့ ဝေသာလီကို ဖြိုခွင်းဖို့ ဆိုတာဟာ အခြားတိုင်းနိုင်ငံတွေ ကို စစ်မက်ပြုသလို လွယ်ကူမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မလွယ်ကူတဲ့ အပြင်မှာ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားဘဏ္ဍာ ရေး၊ စစ်မက်ရေး အစစအရာရာ စနစ်ကျလှတဲ့ ဝေသာလီကို စစ်ထိုးဖို့ ဆိုတာဟာ မဖြစ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စလို့ ထင်ပါတယ်။"

ဝဿကာရ ရူးသွပ်နေပြီလား ဟူသော မျက်လုံးများ ဖြင့် အားလုံးက သူ့ကို လှမ်းကြည့်ကြ သည်။ ။ ငယ်ရွယ်သလောက် ထက်မြက်စူးရှလွန်းသော ဘုရင်အဇာတသတ်၏ အလိုဆန္ဒ ရှေ့မှောက် တွင် ဝင်ရောက်ပိတ်ပင်တားဆီးဖို့ ကြိုးစားသူမှာ ရူးသွပ်နေသူသာ ဖြစ်ရပေမည်။

"သင် ဘယ်သူ့ကို ပြောနေသလဲဆိုတာ စဉ်းစားမိရဲ့ လား ဝဿကာရ"

အဇာတသတ်၏ အသံ တိုးတိမ်းစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ။ ထိုသို့ အသံတိုးသွားခြင်းသည် ပင် ဘုရင်မင်းမြတ်အနေနှင့် ပါးပျဉ်းကို ထောင်ဖြန့်လိုက်ကာ နောက်သို့ လှုပ်ယိမ်းလိုက်သော မြွေ ဟောက်တစ်ကောင်၏ ဒေါသမျိုးဖြစ်ကြောင်း အားလုံးသိထားကြလေသည်။ ။

ဝဿကာရ မူကား မြွေဟောက်၏ ပါးပျဉ်းအောက်သို့ မိုက်မဲစွာ တိုးဝင်ပြန်လေသည်။ ။

"လိစ္ဆဝီတွေ သူတို့ ဘာသာ သူတို့ ငြိမ်းချမ်းစွာ လယ်လုပ်ကုန်သွယ်ကြပါစေ၊ သူတို့ ရဲ့ ဂဏအုပ် ချုပ်ရေးနဲ့ သူတို့ နေပါစေ၊ သူတို့ ရဲ့ သန္တာဂါရ စည်းဝေးပွဲတွေကို အေးဆေးစွာ ကျင်းပကြပါစေ၊ ဝေ သာလီနဲ့ စစ်ထိုးဖို့ အကြံကို လက်လျှော့စေချင်ပါတယ် ဘုရင်မင်းမြတ်"

စောစောက လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားသော ညီလာခံသည် ချက်ချင်း ပြန်လည် ငြိမ်သက်သွားပြန် သည် ။ ဝဿကာရဗြဟ္မဏ၏ မိုက်မဲမှု နိဂုံးကို မကြာမီ တွေ့မြင်ရတော့မည်ဟူသော အသိဖြင့် မကြည့်ရဲ မမြင်ရဲသည့် အလား အားလုံးပင် နန်းကြမ်းပြင်ကိုသာ မျက်နှာမူလျက် ရှိကြတော့သည် ။

"သွေးဖြူတဲ့ အဲဒီလူကြောက်ကို ငါ့ရှေ့က အခုချက်ချင်း ဆွဲထုတ်သွားကြစမ်း"

စစ်သည် များက ဝဿကာရကို ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြသည် ။ ဝဿကာရသည် ရုန်းကန်းခြင်း မပြု။ သို့သော် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာ အော်ဟစ်သည် ။

"ကျွန်ုပ်ဟာ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တဲ့ အမတ်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်တယ်၊ ပြီးတော့ ဗြဟ္မဏတစ်ဦး လည်း ဖြစ်တယ်၊ စစ်ရေးညီလာခံမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အယူအဆကို တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်တယ်၊ ကျွန်ုပ်ဟာ ပုန်ကန်သူ မဟုတ်ဘူး ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အာဏာကို ဖိဆန်သူလည်း မဟုတ်ဘူး ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ် ကို သတ်ခွင့်မရှိဘူး၊ မသတ်ရဘူး၊ ငါ့ကို မသတ်ရဘူး၊ ငါ့ကို ... မသတ်ရ ..."

အော်ဟစ်ရင်းဖြင့် စစ်သည် များ လက်ဝယ် ပါသွားသော ဝဿကာရ၏ အသံသည် ညီလာခံ ခန်းမတစ်ဖက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည် ။

"ဝေသာလီအကြောင်း ဆက်ဆွေးနွေးကြစို့! ရူးသွပ်နေတဲ့ လူကြောက်ကို မေ့ထားလိုက်ကြ"

အဇာတသတ်၏ အမိန့်သံမှ တစ်ပါး ညီလာခံသည် ချောက်ချားတုန်လှုပ်မှုများ ဖြင့် အသက် ကင်းမဲ့နေလေသည်။ ။

အခန်း (၃)

ဘဒ္ဒိယသည် အတိတ်နိမိတ်များကို အယုံအကြည်ရှိသူ မဟုတ်ချေ။

သို့သော် ယနေ့နံနက် စံအိမ်မှ ထွက်လာကတည်းကပင် သူ့စိတ်ထဲမှာ အကြောင်းရှာမရဘဲ လေးလံတင်းကျပ်နေခဲ့သည်။

တူဖြစ်သူကလေး သုသုနာဂ နေထိုင်မကောင်းသောကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု ဘဒ္ဒိယ တွေးမိသည်။ တူကလေး သုသုနာဂသည် ဘဒ္ဒိယ၏ ဘဝပင်ဖြစ်သည်။ နှမဖြစ်သူနှင့် သူမ၏ ခင်ပွန်းတို့ သည် လိစ္ဆဝီ သူရဲကောင်းဝိသစ္စာပင် တိုက်ပွဲ၌ ကျဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ တူဖြစ်သူ သုသုနာဂ၏ နောင် ရေးကို ဘဒ္ဒိယပင် အစခပ်သိမ်း တာဝန်ယူခဲ့ရသည်။ နှမမွေးဖွားသော တူဖြစ်စေကာမူ ဘဒ္ဒိယ အတွက် သုသုနာဂသည် သားရင်းနှင့် မခြားပင် ဖြစ်သည်။

အစဉ်အဆက် နီစွေးသွက်လက်ခဲ့ပေသော လိစ္ဆဝီသွေးတို့ ကို ကွယ်လွန်ခဲ့ကြကုန်သော နှမနှင့် ယောက်ဖကိုယ်စား၊ ထို့နောက် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသော မိမိကိုယ်စား သုသုနာဂလေးထံတွင် အဆက်မပြတ် စီးဆင်းထက်မြက်စေရမည်ဟု ဘဒ္ဒိယ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။

ဝေသာလီ၏ သားကောင်းရတနာ ဖြစ်လာရေးအတွက် သုသုနာဂကိုသာ အစအဆုံး အားကိုး ထားသည်။ ဘဒ္ဒိယ၏ ဘဝတွင် အခြားတစ်ခု မရှိသော တစ်ခုတည်းသော ရည်မှန်းချက်သာရှိသည်။ ယင်းမှာ သုသု

နာဂကလေး လိစ္ဆဝီသားကောင်း ဝီသရေးပင် ဖြစ်သည်။ ။

ယနေ့သည် ဘဒ္ဒိယအတွက် ဂဏလွှတ်တော်သဘင်တွင် အလှည့်ကျ တာဝန်ယူရမည့် ပထမ နေ့ဖြစ်သည်။ ။ ဝေသာလီ အုပ်ချုပ်မှုအရ ဂဏလွှတ်တော်သဘင် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၌ ဘဒ္ဒိယ အလှည့် ကျ တာဝန်ယူခဲ့ရသည် မှာ ငါးကြိမ်ရှိခဲ့ပြီ။ ယနေ့သည် ဆဋ္ဌမအကြိမ် အလှည့်တာဝန် ဖြစ်သည်။ ။

လွှတ်သဘင်ကျင်းပရန်နှင့် ဂဏအုပ်ချုပ်ရေး အာဏာကို တာဝန်လွှဲပြောင်းယူရန် ဘဒ္ဒိယ သည် နံနက်စောစောကပင် စံအိမ်မှ ထွက်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ။ နံနက်စောစော စားသောက်ပြီး၍ မြင်း နှစ်ကောင်တပ် ရထားရှိရာသို့ ထွက်လာချိန်မှာ ပင် ဘဒ္ဒိယသည် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာကို စတင် တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ။

သုသုနာဂကလေး အပြင်းဖျားနေကြောင်း အထိန်းသည် လာပြောသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဘဒ္ဒိယ သည် ရထားမပြင်သေးဘဲ တူကလေး၏ အိပ်ခန်းညောင်စောင်းဆီသို့ သွားကြည့်ခဲ့သည်။ ။ ဆေးဝါး များ တိုက်ကျွေးထားသဖြင့် အိပ်ရာထက်မှာ မှိန်းနေသည့် ကြားထဲကပင် တူကလေး သုသုနာဂသည် ဦးရီးတော်ကို ပြုံးကြည့်နေသည်။ ။

"ဘ .. သန္တာဂါရကို သွားတော့မလို့ လား"

ဘဒ္ဒိယက ကလေး၏ နက်မှောင်ရှည်လျားသော နဖူးဆံစများကို ပွတ်သပ်ပေးရင်း ခေါင်း ညိတ်ပြလိုက်သည်။ ။

"နေ့လယ်ကျရင် သန္တာဂါရကို သားလိုက်ခဲ့မယ်နော်"

"သား ... နေကောင်းအောင်နေပါ သားရယ်၊ ဂဏလွှတ်သဘင်က နောက် နှစ်ရက်တောင် ကျင်းပဦးမှာ ပါ၊ သန္တာဂါရ အဆောက်အအုံကြီး

ကလည်း ဘယ်ကိုမှ ထွက်ပြေးမသွားပါဘူး။"

"ဒါပေမဲ့ ဂဏသဘင်ရဲ့ ပထမဆုံးနေ့မှာ မှ သားက လိုက်ချင်တာ၊ ဘာကိုယ်တိုင်မောင်းတဲ့ ရထားပေါ်မှာ သားက စီးချင်တာ"

"သား နေကောင်းအောင် ကြိုးစားလိုက်ဦးနော်၊ သား နေကောင်းသွားတော့ ဘာ သန္တာဂါရကို ခေါ်သွားမှာ ပေါ့ကွာ"

"သား ... ခဏနေရင် နေကောင်းသွားမှာ ပါ၊ အခု နို့သောက်ထားတယ်လေ"

"သား ကောင်းကောင်း နေကောင်းမှ ခေါ်လို့ ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ သန္တာဂါရ အဆောက်အအုံထဲမှာ က အမြဲအေးစိမ့်နေတာ၊ နေမကောင်းဘဲ သား လိုက်လာရင် သား ပိုဆိုးသွားမှာ ပေါ့ကွယ်"

"ဘတို့ ရဲ့ သန္တာဂါရဟာ ကျောက်သားအဖြူတွေနဲ့ ချည်းဆို ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တာပေါ့ သားရဲ့ "

"လှေကားထစ်တွေလည်း အများကြီးဆို"

"အေး ... ဟုတ်တယ်"

"ပန်းပုရုပ်တွေ၊ ပန်းဥယျာဉ်တွေလည်း ရှိတယ်ဆို"

"ရှိတာပေါ့ သားရယ်"

"ဘာ လိစ္ဆဝီရာဇာ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် လုပ်ရမှာ လား"

"ဟုတ်တယ် သားရဲ့ ၊ ဘာ ခေါင်းဆောင်အလှည့်"

"ဘာ ... အခု ရထားမှာ မြင်းတပ်ပြီးပလား"

"တပ်ပြီးပြီလေ၊ ရထားအဆင်သင့်ပဲ"

"သား ခဏနေရင် နေကောင်းမယ်နော်၊ နေကောင်းကောင်း ချင်း သန္တာဂါရကို သား လိုက်ခဲ့ မယ်နော်"

"သား ခဏလေးအိပ်လိုက်၊ အိပ်ရာကနိုးရင် နေကောင်းသွားမှာ "

အိပ်ရာထက်မှာ ပင် သုသုနာဂသည် လိစ္ဆဝီသူရဲကောင်းတို့ ၏ အမူအရာကို အတုခိုးကာ လက် ဝဲဘက်ရင်အုံပေါ်တွင် လက်ယာလက်သီးဆုပ်တင်လျက် နှုတ်ဆက်သည် ။ ဘဒ္ဒိယကလည်း ထို အတိုင်းပင် ပြန်၍ နှုတ်ဆက်ခဲ့လေသည် ။

ကလေးကို နွေးနွေးထွေးထွေးထားပေးခဲ့ပြီး မြင်းနှစ်ကောင်တပ် ရထားရှိရာ မြင်းဇောင်းဝသို့ ဘဒ္ဒိယ ထွက်လာခဲ့သည် ။ မြင်းထိန်းက အသင့်ကြိုနှင့် ပြီး ဇက်ကြိုးကို ဘဒ္ဒိယလက်ထဲ ထည့်ပေး သည် ။ ဘဒ္ဒိယသည် မြင်းကာနောက်သို့ ဝင်ရပ်ရင်း ဇက်ကြိုးကို လှုပ်ယမ်းလိုက်သည် ။

ရထားဆွဲ မြင်းနှစ်ကောင်စလုံးသည် အလွန် အကဲဆတ်သော တိုက်ပွဲဝင် မြင်းကြီးနှစ်ကောင် ဖြစ်သည် ။ ဘဒ္ဒိယက ဇက်ကြိုးကို အသာအယာလှုပ်လိုက်သည် နှင့် ပင် နှစ်ကောင်သားသည် ပတတ် ရပ်ရင်း ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ဟီလိုက်ကြသည် ။

သည် မှာ ပင် ဘဒ္ဒိယအဖို့ စိတ်ထင့်စရာ နောက်တစ်ခုကို ကြိုလိုက်ရခြင်း ဖြစ်လေသည် ။ မြင်း နှစ်ကောင် ပတတ်ရပ်အပြီး ရှေ့ခြေများ မြေပြန်အကျတွင် ယာဘက်မြင်းညိုကြီး၏ ရှေ့သံခွာတစ် ဖက် ပြုတ်ထွက်သွားသည် ။

မြင်းထိန်းက သံခွာအသစ်တစ်ခု ချက်ချင်း ပြန်တပ်ပေးရင်း ခရီးတ

စံခုခုထွက်ခါနီး မြင်းခွာ သံပြုတ်ခြင်းသည် နိမိတ်မကောင်းဟု ရေရွတ်
နေသည်။ ။

ဘဒ္ဒိယသည် အတိတ်နိမိတ်များကို အယုံအကြည်ရှိသူ မဟုတ်။

သို့သော် တူဖြစ်သူ သုသုနာဂကလေး နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေခြင်း
နှင့် စံအိမ်မှ အထွက်မှာ ပင် မြင်းခွာသံပြုတ်ရခြင်းတို့ ကြောင့် ရင်ထဲမှာ
လေးလံတင်းကျပ်နေလေသည်။ ။ သို့သော် မြင်းနှစ်ကောင် တပ် ရထား
ကို ဝေသာလီမြို့အတွင်း လမ်းမကြီးအတိုင်း မောင်းနှင်လာခဲ့ပြီး
သန္တာဂါရ အဆောက် အအုံရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည့် အချိန်၌ ဘဒ္ဒိယသ
ည် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာများ အားလုံးကို မေ့ ပျောက်သွားခဲ့ပြီ
ဖြစ်လေသည်။ ။

လိစ္ဆဝီတို့ ၏ ဂဏလွှတ်သဘင် ကျင်းပရာ သန္တာဂါရ အဆောက်အ
အုံကြီးသည် ဖြူဖွေး တောက်ပသော လှေကားထစ်များ ဖြင့် ဘဒ္ဒိယကို
ကြိုဆိုနေသည်။ ။ ထို့နောက် ဝိဇ္ဇီတိုင်းသားတို့ ၏ ရဲ ရင့်ထက်မြက်သော
သွေးများက ဘဒ္ဒိယ၏ တစ်ကိုယ်လုံးသို့ စီးဖြန့်ပျံ့နှံ့လာသည်။ ။

သန္တာဂါရကို မြင်လိုက်ရတိုင်း ဘဒ္ဒိယသည် တက်ကြွလာစမြဲ။ သန္တာ
ဂါရ၏ ချောမွတ်သော တိုင်လုံးကြီးများ ၊ ရှည်လျားကျယ်ပြန့်သည့် လှေ
ကားထစ်များက ဘဒ္ဒိယ၏ သွေးကြောများ ထဲသို့ အဆက်မပြတ်သော
ခွန်အားများကို ပို့ဆောင်ပေးကြစမြဲ။

မြင်းဇက်ကြိုးကို မြားကာတစ်ဖက်တိုင်ထိပ်တွင် ချည်ရင်း
ရထားပေါ်မှ ဘဒ္ဒိယ ဆင်းရန်ပြင် လိုက်သည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် ခပ်လှမ်းလှမ်း လှေကားထစ်ခြေရင်း၏ မုခ်ဦးတစ်ဖ
က်ဆီမှ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အသံများကို ဘဒ္ဒိယ ကြားလိုက်ရပေသည်။ ။

"ဟေ့ ... အဲဒီမှာ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ"

ဘဒ္ဒိယက ရထားပေါ်မှ မဆင်းသေးဘဲ လှမ်းမေးသည်။ ။

"ဘဒ္ဒိယရာဇာပါလား၊ အဲ ... ဟိုမှာ အခြားတိုင်းပြည်တစ်ပြည်က နှင်ထုတ်လိုက်တဲ့ ရာဇ ဝတ်သားတစ်ကောင်ကို သူတို့ ဖမ်းဆီးနေကြတယ်"

"ဘယ်တိုင်းပြည်ကလဲ၊ ဘယ်သူလဲ"

"ရာဇဂြိုဟ်ကလို့ ပြောကြတာပဲ ဘဒ္ဒိယရာဇာ၊ ရာဇဝတ်သားရဲ့ နာမည်တော့ မသိဘူး၊ အဲဒီလူရဲ့ ခေါင်းတော့ ပြောင်နေအောင် ရိတ်ထားတယ်၊ ခေါင်းတုံးအရိတ်ခံထားရတဲ့ ရာဇဝတ်သား ဆိုတော့ ကြည့်ရတာ ပြည်နှင်ဒဏ်ထိထားတဲ့ သစ္စာဖောက်နဲ့ တူပါရဲ့ "

ရထားပေါ်မှ ခုန်ဆင်း၍ လူအုပ်ရှိရာသို့ ဘဒ္ဒိယ တိုးဝင်ခဲ့လေသည်။ ။
